

Gedicht over een baars.

Bizar zo'n enorme baars die toch nog kans ziet
om tussen groene boontjes en een handje vol witte rijst
de staart flap flap flap zo keihard op en neer te slaan,

dat in China al gruis van een kleine berg brokkelt,
waarop de eerste huisjes, geknipt uit dun Chinees papier,
zich snel verschuilen achter hun fragiele dorpel:

armen voor het gezicht en hopen op betere tijden,
is het laatste dat rest als de scherven in het restaurant
de vloer vernietigen en de baars pijlsnel het aquarium verkiest.

Gepubliceerd in Meander 516, 5 juni 2016.

© peter de volder februari 2016